

80-ik évében. Mellszobrát 1906 szeptember 8-án leplezték le a kolozsvári Nemzeti Színház előcsarnokában. Jobb szerepe: Hamlet, II. Frigyes, Odoardo (Galotti Emilia), Embergyűlölő, Molei Jakab, Gróf Waltron, Slenszheim generális stb. Jegyzeteit Göde István színész kiadta „Színfűzér mint nyugdíj” c. könyvében, 1846-ban, Kolozsvárott, de Göde a vizaknai ütközet után fogságba esett, az iratai elpusztultak s csak részben maradtak meg a kolozsvári unitárius gimnázium könyvtárában. Neje Fejér Rozália, jeles színésznő volt, sz. 1777-ben. 16-ik évében lépett színpadra s oly szép volt színpadon is, hogy midőn keresztül utaztak egyszer Miskolcon s ott maradtak néhány előadásra: egy fiatal tanuló ott ült az első székben s amint Kocsiné reá emelte a szeméit, — rögtön elájult. Megh. Kolozsvárott, 1811 március 4-én. Leányuk: K. Katica (Farkasné), 1803-ban gyermekszereplő. A Magyar Kurir 1822, II. 403. azt írja, hogy olykor túloz, annyira csupa tűz!

Kocsi (Horváth) Zsigmond, a pesti Kozma-könyvnyomtató tisztje volt. Megh. 1858 november 15-én, Pesten, 46 éves korában. Színművei: Házi orvos, dráma 4 felv. 1845 augusztus 7. Nemzeti Színház. Zuelma, dráma 4 felv. 1846 április 13. (U. o.)

Kócsiné Ferenczi Ilka, színésznő. Színpadra lépett 1865 okt. havában.

Kocsi a színészek részére. A Nemzeti Színháznál, a bécsi udvari színházak példája nyomán, a megnyitás évétől szokásban volt, hogy a pestmegyei birtokosok a főszerplők részére fogatukat rendelkezésre bocsátották, mely értük ment és előadás után hazaszállította. Később ez a figyelem el-maradt és csak az kapott kocsit, aki a Vár-színházban játszott.

Kocsirobogás. Mint kulissza mögötti instrukció sokszor előforduló jelenség, — ezt úgy szokták nagy színpadon imitálni, hogy egy igazi kocsit (lovastul) körülhajtának a szín mögött; mivel azonban ez a legkritikában történhetik meg (a Vígszínházban Bródy Sándor „Dadá”-jában megcsinálták), egy kis kézikocsit (talicskát) robotgatnak végig a színpalak mögött, ami tökéletes illúziót kelt, ha kellően kipróbálják.

Kocsis Ilona, színésznő, sz. 1838 június 27-én, Szegeden. Színpadra lépett 1913 július havában.

Kocsis Irma, operaénekesnő, sz. 1847 június 1-én, Pesten. Atyja K. János, tekintélyes iparos volt, jelentékeny vagyonnal bírt, leányát gondos nevelésben részesítette és kellemes hangját hamarosan színpadra képezte. 1865 július havában Kolozsvárra szerződött; szeptember 21-én fellépett a Nemzeti Színházban „Ernani”-ban, szeptember 26-án a „Troubadour”-ban. Mint szerződött tag 1866 április 12-én lépett fel először „Bánk bán”-opera Gertrud szerepében. 1876-ban férjhezment és vidéken aratta babérait. Jobb szerepei voltak: Királyné (Bánk bán), Eleonora (Troubadour), Vénus (Tannhäuser), Zsidónő (címszerep), Elvira (Ernani), Ortrud (Lohengrin), Stephano (Romeo), Norma (címszerep), Afrikai nő (címszerep), Erzsébet (Hunyady László), Költő (Dózsa György), Borgia Lukretia (címszerep), Eboli (Don Carlos). 1882 április 1-én nyugalomba vonult.

V. Kocsis Margit, színésznő, sz. 1902 márc. 1-én, Kállósemjénben (Szabolcs m.). Színpadra lépett 1922 július havában.

Kocsisovszky Borcsa, színésznő. (Lásd: Molnár Györgyné.)

Kocsisovszky Flóra, színésznő. (Lásd: Gerő Jakabné.)

Kocsisovszky Jusztin, színigazgató, sz. 1817-ben. Megh. 1871 szeptember 22-én, Győrben. 1848-ban honvédszázados volt. 1868—1871-ig Győrött igazgató, mint ilyen súlyt fektetett az énekművészetre, a régebbi s újabb operettek korrekt előadására. Azonban a drámai előadásokat sem hanyagolta el, úgyannyira, hogy azok mindenkor nívósak voltak. Sírjánál Deésy Zsigmond mondott búcsúztatót. Neje Mórítz Mária, színpályára lépett 1837 május 5-én, megh. 1905 június havában, Szombathelyen. A 40-es években ünnepelt művésznője volt első férje, Fekete Sándor híres társulatának. A 70-es évekig működött dicsőséggel, majd visszavonult és fogadott leánya, Kocsisovszky Borcsa, színésznő családjánál élt. Később — haláláig — Szombathelyen élte